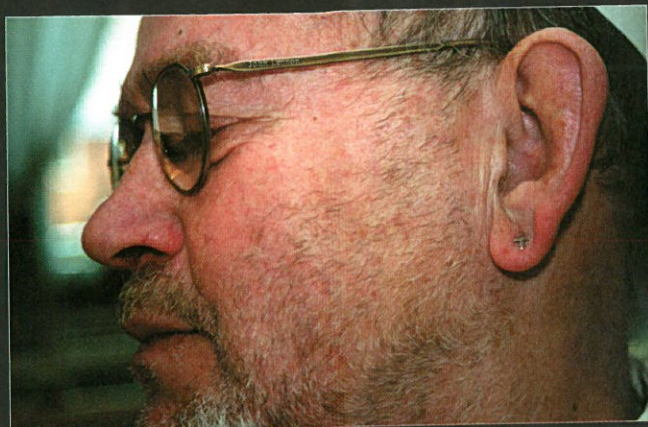
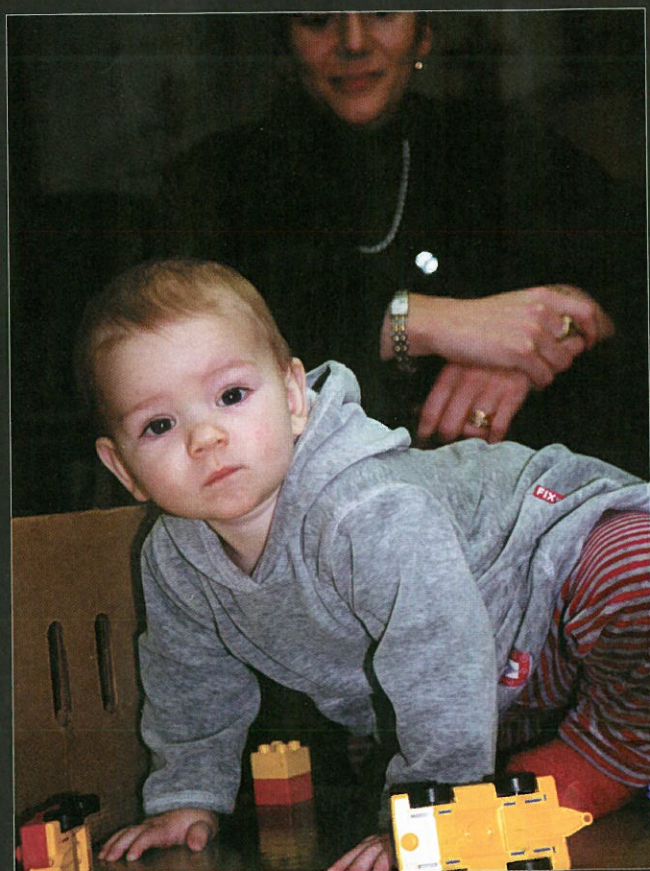

Kyrkoblad

för Falköpings pastorat

Nr 1 2000

Askonsdag och fastan • Kyrkoråden • Laga soppa
Barn på Mösseberg • Är kyrkan för tyst?
Livskraft • Ladwa - vad är det? • Hemkyrkan

Askonsdag

Vi har sedan några år fått tillbaka några särskilda dagar på kyrkoåret, som vi kan finna i vår psalmboks evangeliebok. Till dem hör Askonsdagen. Den är den gråaste och mest glanslösa av alla kyrkoårets dagar. Med den inleds den egentliga Fastan och mässan som firas i våra kyrkor skulle egentligen innehålla det lilla momentet, då askan ritas som kors i pannan eller strös på kyrkbesökarnas huvuden.

Allt det som en påminnelse om: *Kom ihåg, o människa, att du är stoft* (Jfr. 1 Mos. 3:19). Askan ger många associationer och för tankarna ytterst till livets oundvikliga slut. Vår egen död.

Men den finns där också på ett påtagligt sätt i mänsklighetens övergrepp på oskyldiga. Den påminner om den svarta röken från förintelselägrens ugnar. Den lyfter fram hämnadens stora dag, när andra världskriget redan var avgjort, men då den stora askonsdagen inträdde i den vackra staden Dresden, när de allierade i kriget förbrände minst hundra tusen olyckliga människors kroppar i den brinnande ugn, som staden blev. Askan påminner också om förbrända jordar och ödelagda livsförutsättningar för så många på vår jord på grund av mänsklig cynism och kortsiktiga vinstintressen. Men den säger också att om en inte

alltför avlägsen framtid, har vi alla vänt åter till den verklighet, varifrån vi kommit: *Av jord... till jord.*

Men askan påminner också om Honom som ger liv. Den påminner om människans skapelse av stoft från jorden. I stoftet blåste Gud in sin livsande (1 Mos. 2:7) och en gång skall han forma av den stoftklump vi är, tillsammans med vår själ, den nya människan förenad i evighet med sin Frälsare Jesus Kristus.

Vi kommer från intet och skulle bli till ingenting, om inte Guds kärlek fanns. Om inte Hans Son delat våra fattiga liv på jorden och även vår död och uppståndelse. Så sker med den människa, som lever Andens liv i Kyrkan, som Gud gav i dopet.

Askans dag och högtid inleder vår vandring upp till Jerusalem (Sv. Ps. 135) och den mörka Långfredagen,

som kommer att övergå i Påskdagens ljus. Så blir vår många gånger askgrå vandring genom livets många prövningar i verkligheten inte en väg mot döden utan mot uppståndelsen. Jesus vår Frälsare har i allt delat förintelsens villkor och ensamhetens väg. Han uppmanar oss att gå med Honom, sådana vi är i vår svaghet och ängslan, för att varje dag föras närmare den glädje och det liv, som aldrig ska ta slut.

Ur stoft och aska skall på nytt vårt liv stå upp.

Guds stad blir byggd när allting återskapas,

den kärlekens och glädjens stad

där varje dag är börjans dag

och ingen död mer vara. (Sv. Ps. 310)

Lars Magnusson

Innehåll i detta nummer:

Askonsdag s. 2, Fria – med stort ansvar s.3, Mendelssohn oratoriet Paulus s.4, Det är oss du möter s.5, Andaktsvärdar sökes s.5, Soppa på squash, kärlek och Ture Mörk s.6, Receptet s. 7, Öppet för alla barn och föräldrar i Mössebergskyrkan s.8, Kyrkans dag i Plantis s.9, Är kyrkan för tyst? s.10, Prosten s.11, Var med i Sveriges största insamlingskampanj - LIVSKRAFT s.12, Det kom ett brev s.12, Diakoni till glädje för alla s.14, Hemkyrkan s.15, Notiser s.15, Korsordet s. 16.

Kyrkbladet delas kostnadsfritt ut till alla hushåll i Falköpings pastorat.

Kyrkoblاد nr 1/2000

Nästa Kyrkoblاد utkommer inför sommaren 2000.

Ansvarig utgivare:

Lars Magnusson.

Redaktion: Lars Magnusson och Urban Jorméus.

Foto: Urban Jorméus där ej annat anges.

Tryck: Svärd & Söner Tryckeri AB, Falköping.

Omslagsbild: Människor från Falbygden.

Fria – med stort ansvar

I den nya fria Svenska kyrkan får församlingarnas styrelser, kyrkoråden, en viktig roll. Samtidigt blir kraven tydligare på vad en församling är och vad den ska klara av att genomföra. Detta var utmaningen när kyrkoråden i Slöta, Karleby, Åsle, Mularp, Tiarp, Skörstorp och Torbjörntorp samlades för att diskutera framtiden.

Det är en ruggig, mörk januarikväll. Inne i den varma och ombonade Slötagården samlas en rad vanliga Falbygdsbor. De sitter alla med i ett kyrkoråd och de är valda av människorna i sin hembygd. Inget konstigt med det, det har tusentals människor gjort före dem, men de är ändå annorlunda för de är kyrkorådsledamöter vid ett unikt tillfälle - när Svenska kyrkan har blivit ett eget, fritt trossamfund.

Oviss framtid

Men friheten är inte bara trevlig. Prästen Mats Löwing berättar:

– Den nya kyrkoordningen ställer krav som vi på sikt måste leva upp till. Församlingens uppgift är att fira gudstjänst, bedriva undervisning och diakoni samt mission.

Detta är inget bekymmer för församlingarna, det är precis vad man gör idag. Men Mats Löwing fortsätter:

– Problemet är kanske mer hur ofta detta ska ske.

Han läser direkt ur den tjocka, blå kyrkoordningen.

– ”I varje församling skall det firas en huvudgudstjänst alla söndagar och kyrkliga helgdagar”, säger han och ser bekymrat på åhörarna.

– Detta lever inte de små församlingarna upp till idag.

Tillsammans med prästen Folke Elbornsson redogörs för hur det fungerar om man vill slå ihop, eller dela församlingar. Det gäller att skapa livskraftiga församlingar med tillräckligt många människor som är beredda att axla ansvaret för verksamheterna.

Ska bygden överleva?

För landsbygden är detta ännu en överlevnadsfråga och allvaret känns i luften inne i Slötagården när man delar på sig för att diskutera. I grupper går man

Kyrkoråden i Slöta, Karleby, Åsle, Mularp, Tiarp, Skörstorp och Torbjörntorp samlas i Slötagården för att diskutera framtiden i den nya, fria Svenska kyrkan. Prästen Mats Löwing berättar om kraven på en församling.

igenom sin egen församlings situation, diskuterar, funderar - och tar en kopp kaffe med ostfralla. Ett och annat skrattnet letar sig mot taket.

Folke Elbornsson lämnar ordet fritt:
– Försäljningen av församlingshemmen ligger som en skugga över oss, säger någon

– De personella resurserna som vi har kanske blir lika viktiga som pengar i framtiden, menar en annan.

– Kanske det är bra att slå ihop församlingar för att få bärighet, föreslår flera

– Men församlingshemmen och våra byggnader är gemensamma angelägenheter även om vi slår ihop församlingarna. De betyder massor för en liten bygd och församlinglivet, slår den siste talaren fast.

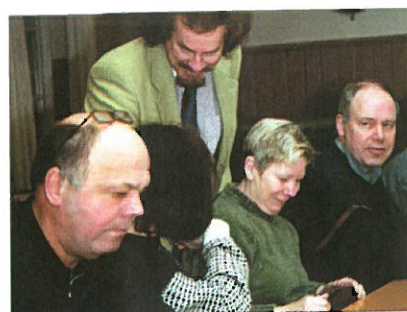
Beslutar hellre själva

Under kvällen beslutar man att själva ta initiativet och ta fram olika alternativ för sammanslagningar.

– Det gäller oss och vår bygd. Det bästa är att vi tänker till och handlar själva än att andra beslutar åt oss, säger flera av kyrkoråden.

Kyrkoråden i de små församlingarna har antagit utmaningen som det innebär att arbeta i den nya fria Svenska kyrkan.

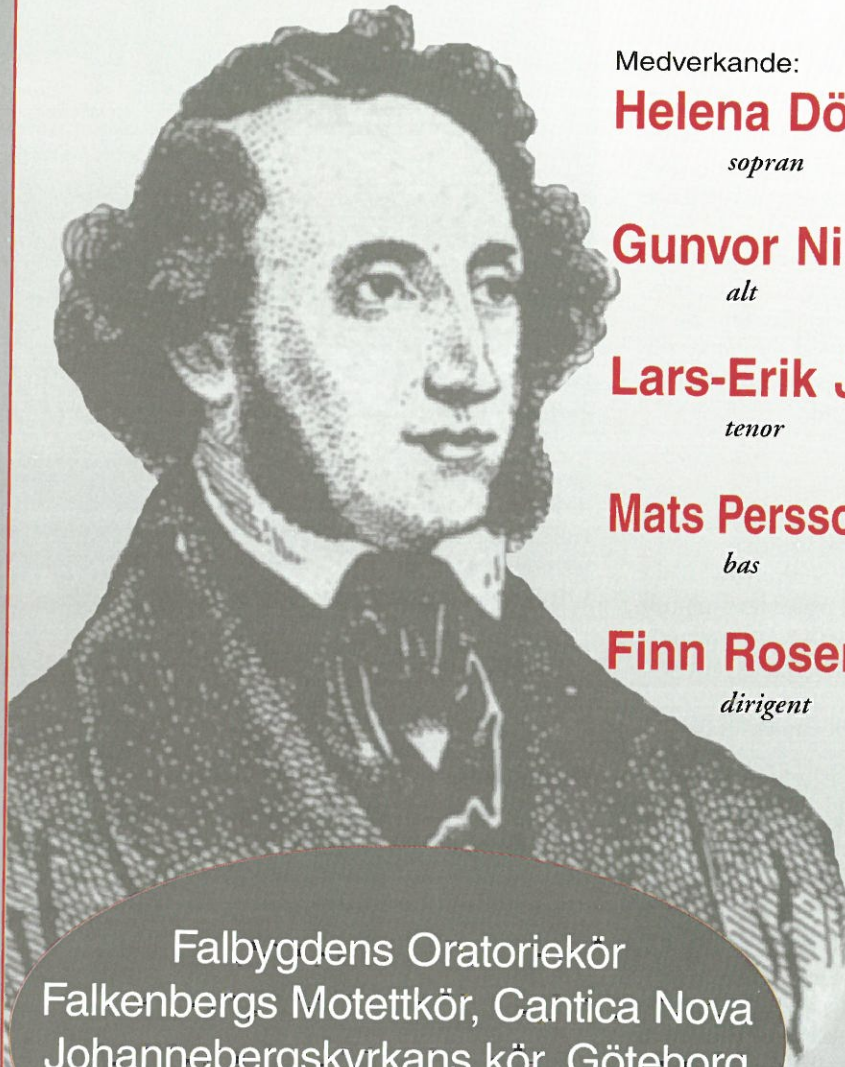
UU

MENDELSSOHN

oratoriet

PAULUS

Medverkande:

Helena Döse

sopran

Gunvor Nilsson

alt

Lars-Erik Jonsson

tenor

Mats Persson

bas

Finn Rosengren

dirigent

Falbygdens Oratoriekör
Falkenbergs Motettkör, Cantica Nova
Johannebergskyrkans kör, Göteborg
Göteborgs Ungdomssymfoniker

Lördagen 1 april 2000 klockan 16.00
Stadsteatern i Falköping

Biljetter: 120 kr inkl program – studerande 60 kr.

Förköp hos Turistbyrån telefon 0515-13195. Överblivna biljetter säljs på konsertdagen på Stadsteatern från 14.30. Telefon 0515-15100.

Det är oss du möter...

...när du ringer till kyrkoförvaltningen i Falköpings kyrkliga samfällighet. Från vänster Gunvor Lager - kyrkobokföring, Eivor Andersson - kansli och växel, och Ing-Marie Andersson - kyrkobokföring. Kyrkobokföringen vänder du dig till om du vill ha hjälp med frågor som rör dop, vigsel, begravning etc. Kent Mossby är kyrkvaktmästare och framför honom står Anne Ahlqvist och Märta Öberg som arbetar med ekonomi. Agneta Furst är kanslichef och längst till höger, Sven Johansson, kontorstjänster.

Saknas på bilden gör Inga-Lill Karlsson, personalfrågor och Pia Jacobsson, kontorstjänster. Du är välkommen att besöka oss i Forsamlingshemmet eller ringa 0515-776300. Vi har öppet mellan 10-15 måndag till fredag.

Andaktsvärdar sökes

Varje vecka genomför kyrkorna i Falköping ett stort antal andaktsstunder på sjukhem och äldreboenden. För dem som inte själva har en möjlighet att vara med på gudstjänsterna i någon kyrka är detta en viktig del av veckan, ett välkommet avbrott och en kontakt med världen utanför. Ranliden, Bergsliden, Rehab, Läkaren, Trätorget, Mösseberg kurort, Katarinagården och Elvagården – alla får de regelbundet besök av präster, pastorer och kantorer. I år startar också särskilda musikstunder, då pastoratets körer och andra sångare och musikanter kommer att stå för programmet. Det som saknas är egentligen DU! Du, som kanske har lite tid över och skulle ha möjlighet att hjälpa till i någon andakt, nu och då. Det är inga svåra arbetsuppgifter, det gäller att vara där en halvtimme, kanske hjälpa personalen så att de rullstolsbundna hinner att vara med. Tända ljus och plocka fram psalmböcker. Och framförallt, hinna prata en stund med de gamla i avvaktan på att andakten ska börja.

Hör av dig till Pastorexpeditionen 0515-776300. Du är mycket välkommen att vara med i detta viktiga arbete!

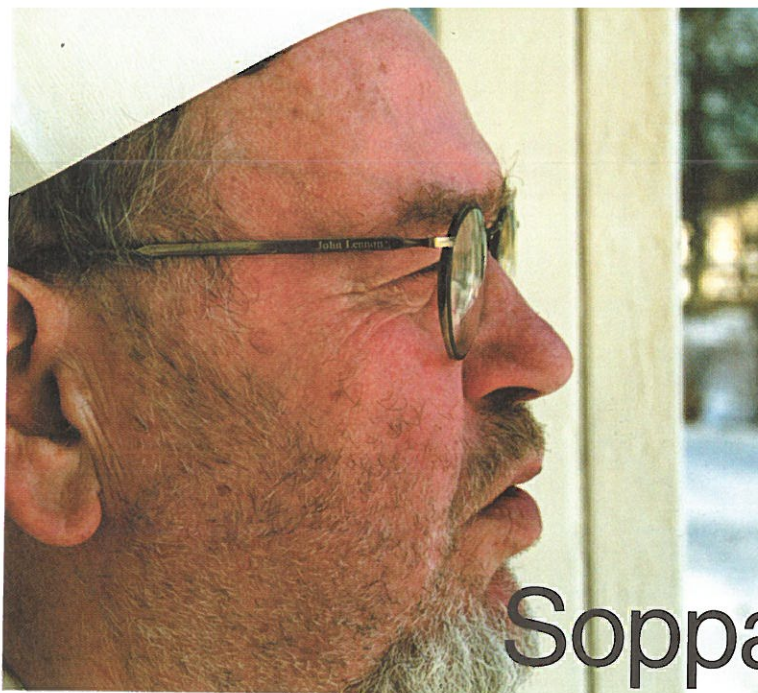
Ted Rosvall

Har du ett piano över?

Vi försöker att förnya andakterna på de sjukhem och äldreboenden som vi regelbundet besöker från kyrkorna i Falköping. Samtidigt vill vi se över alla instrument som finns på de olika inrättningarna och som vi är beroende av. Det blir inte något riktigt "lyft" i psalmerna om instrumenten väser och krånglar. Det bästa vore givetvis om vi kunde ha riktiga pianon på alla andaktsställen. Du kanske har ett gammalt piano stående, som du inte behöver. I så fall är vi mycket intresserade. Hör av dig till Ted Rosvall 0515-37165.

Martin Sandström delar ut psalmböcker inför andakten på Mösseberg kurort

Mästerkocken, kallskänkschefen Ture Mörk (längst tv, med sin Chaine Des Rotisseurs runt halsen).

Soppa på squash, kä

Om Ture Mörk skulle man kunna skriva mycket. Globetrotter, kallskänkschef, kock, lärare, medlem av exklusiva Chaine Des Rotisseurs, SKUT-vän, lärare och....

Eller varför inte en rad om de exotiska huvudbonader han visar upp på vandringen mellan bostaden på Ranten och S:t Olofs kyrka? Ture har aldrig hört till de "vanligare" Falköpingsborna.

Pratar med Ture gör man bäst i köket och Kyrkobladet fick audiens under ett matlagningspass på S:t Olofs gård. Han ska laga till en soppa och här blandas ingredienser till soppan med Tures liv.

Om du inte blivit kock, vad hade du då ägnat dig åt?

– Damfrisör!

Svaret kommer snabbt och när han ser att jag blir förvånad så berättar han.

– Jag är hälften kallskänk och hälften kock... kallskänken, det är fröjden för ögat. Du har väl sett ett riktigt smörgåsbord. Det är lika mycket till för ögat som för smaklökarna...och damfrisörer, dom gör ju också något för ögat, ett vackert hår på vackra kvinnor. Ture skrattar så att magen skvalpar och greppar en stor visp i farten.

Han har varit på de riktigt stora båtarna. Amerikalinjen och kryssningsfartyg till Söderhavet. Norska kusten. Jorden runt. Hur är det att var på till sjöss när det stormar? Är det inte jobbigt när det kränger och lutar...

– Man får luta med, säger Ture och skrattar igen. Idag är han på gott humör trots värk och en kropp som inte riktigt hänger med. Han är förtidspensionerad på grund av reumatisk värk.

– Det är klart att det är jobbigt, det är inte alls som att vara kock i land. Allt ska planeras noga i förväg och man måste kunna tillverka allt själv från grunden.

– Man ringer inte efter buljong, färdiga såser eller majonnäs mitt ute på Atlanten säger Ture och spänner ögonen i mig samtidigt som han viftar med en enorm kniv.

Kniven hamnar lyckligtvis i en squash och bitarna flyger

ut över skärbrädet. Detta har han gjort tusentals gånger och den blanka kniven glittrar i handen.

– Så slänger vi ner allt i grytan, säger Ture. Glöm inte fett.

Buljongen puttrar i en annan gryta och det doftar redan förföriskt gott i köket.

Nu kommer läraren i Ture fram. Och han har inte lagt ifrån sig kniven så det är bara att nickande hålla med.

– Det viktigaste med matlagning är bra råvaror, annars jobbar man förgäves. Det är A och O, säger han bestämt. Och fortsätter efter en stunds betänketid:

– Kärlek till maten, det är givetvis också viktigt. Han kör ner squash och buljong i mixern och tittar på den gröna röran som kommer ut ur maskinen.

– Kärlek, det är att engagera sig, säger han eftertänksamt. Jo, så är det. Det är att engagera sig!

Ture lyser upp och jag får en känsla av att han inte pratar om mat längre utan något betydligt större. Han drar grytan från plattan samtidigt som buljongen kokar upp. Torkar av handen mot det vita SKUT-förklädet.

– Kärlek och engagemang, det handlar också om kyrkan och människor...

Han smakar av buljongen. Ser lite missnöjd ut.

– Detta är egentligen fusk, säger han och slänger i en buljongtärning i grytan...men dom är bra.

Det skäggiga ansiktet spricker upp i ett stort leende. När tärningen börjar att smälta i grytan säger han:

– Jag har alltid haft Gud med mig.

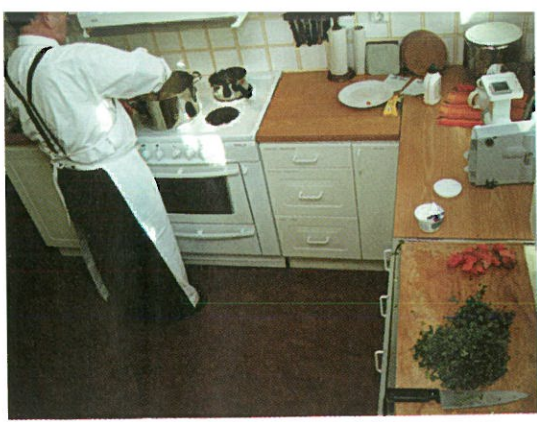
Det låter lika naturligt som om han pratade om en gammal radioapparat eller en hund.

– Han har funnits där ända sedan Vargungetiden i Frälsis och inte minst sedan konfirmationstiden med Erik Skagefors. Och hela tiden till sjöss.

– Jag kunde stå på däck eller i kabyssen och be "Gode Gud gör så att det slutar blåsa".

– För det var inte alltid så roligt. Du har sett filmen "Titanic", det är precis så det är...dom där fartygen som ser

ek och Ture Mörk

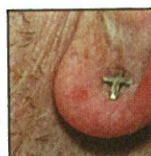
så enorma ut där de ligger vid kaj...när det börjar storma är dom ändå som snäckskal.

– När grytor, köttstycken och kockar - allt är i en enda röra och det är kaos, då är man liten och det är skönt att ha något större att gå till, säger Ture och funderar. Han smakar av soppan under tystnad.... mumlar, men verkar nöjd.

– Egentligen var väl inte själva resorna så kul, men jag trivdes och det var roligt att se andra delar av världen. Amerikaresorna - då var man ju instängd i åtta dygn och bara arbetade eller sov... Söderhavet var roligare och jag fick många vänner, ibland var vi över 500 personer i besättningen så det blev som ett eget litet samhälle med präst och gudstjänster - allt.

Varför går du till kyrkan här hemma?

– Jag går till kyrkan för att träffa Gud, säger Ture och låter förvånad över en så självklar och fänig fråga. Han knycker till på nacken och det lilla silverkorset i örsnibben blänker till. Han är aktiv i kyrkan och är gudstjänstvärd bland annat på Läkaren. Ture känner för de gamla.

Känner du dig gammal själv?

– Nej, han skrattar, jag känner mig inte gammal. Han värmer några tallriker för att ösa upp den goda soppan på. Med van hand lägger han upp, garnerar med en klick matlagningsyoghurt och gräslök.

– Det påminner faktiskt lite om nässelsoppa, konstaterar han samtidigt som han sliter tag i grytorna och börjar diska. Det är inte alltid som han orkar att jobba så här. Ibland står allt still när kroppen säger ifrån. Saknar han jobbet?

– Ja, jag saknar jobbet. Våldigt mycket, säger han och blir tyst. Men fortsätter snart:

– Det här är en mild och snäll mat, det gillar jag, säger Ture och börjar servera damerna på S:t Olofs gård.

För matgästerna berättar han att man kan byta ut laxen mot annan fisk eller skaldjur.

– Det är inte så viktigt vad man har i. Bara det är bra råvaror. Och massor av engagemang... kärlek.

UJ

Så här gör du Tures goda squashesoppa med lax och citronmeliss

Allt som behövs till 4 rejäla portioner

2 squash, 2 msk margarin, 4 msk persilja, 2 msk citronmeliss, 6 dl fiskbuljong (två tärningar), 1 1/2 dl matlagningsyoghurt, 200 gr laxfilé och som garnityr - en klick matlagningsyoghurt och lite hackad gräslök.

Skär squashen i skivor och laxen i bitar. Fräs squashen i margarin i en stor gryta en stund, håll över fiskbuljongen och låt koka tillsammans i 5-6 minuter.

Mixa squashen och en mindre del av soppspadet, blanda i persiljan och citronmelissen och kör allt i matberedare eller mixer. Håll tillbaka moset i en kastrull och späd med resten av buljongen. Rör ner matlagningsyoghurten (spara ett par klickar till garnering).

Tillsätt laxen och låt soppan sjuda några minuter så att fisken blir kokt.

Håll upp soppan på tallrik. Garnera med en klick yoghurt och lite hackad gräslök.

Bon Appetit! önskar kocken Ture.

Ture kommer tillbaka i nästa Kyrkoblاد med ett sommarrecept.

Öppet för alla barn och föräldrar

En lugn och skön miljö för barnen fylld med kompisar och lek. Och en möjlighet för stressade mammor och pappor att träffas, prata lite och dricka kaffe. Låter det skönt? Då är "Öppet hus" i Mössebergskyrkan något för dig.

Karin Axelsson med dottern Daisy, ett år, har nyligen börjat gå till "Öppet hus" i Mössebergskyrkan.

– Daisy får så många lekkamrater här i kyrkan och det känna bra. Samtidigt kan jag passa på att träffa andra föräldrar och prata en stund. Den sociala biten är jätteviktig för mig.

Daisy tumlar runt med en massa leksaker och Karin säger:

– Det är sådan skön stämning här. Och personalen är trevlig, ja, det gör att man känner sig välkommen hit...

Anpassat för barnen

"Öppet hus" är det varje måndag och torsdag mellan 9.30 och 12. Det berättar Ingrid Engström och Sara Strömberg som ansvarar för verksamheten. Att det är populärt att gå till Mössebergskyrkan förstår man när de berättar att det kommer ett 20-tal vuxna och minst lika många barn varje gång kyrkan är öppen. Programmet är anpassat för små barn mellan 0-5 år och deras föräldrar. Det innebär att det inte är så noga med tider, man kommer när man vill och går när det känns bra. Sara Strömberg säger:

– Mellan halv tio och elva är det fritt. Då leker barnen med varandra, med oss och föräldrarna. Är det lugnt så hinner mammorna och papporna att prata lite med varandra också. Sedan fikar vi och går upp i kyrkan där vi har en kort sång- och andaktsstund.

– Men man kommer och går som man vill, betonar Ingrid Engström, det är skönt för småbarnsföräldrar att ha det på det sättet.

Bygger vägar och läser

Sara och Ingrid tittar ut över alla barnen. Det kryps, krälas, springs och hoppas om vartannat och Lego, spel och mjukisdjur blandas med barn och föräldrar i en enda röra. Några sitter i lugn och ro och läser i en bok. Det är full aktivitet:

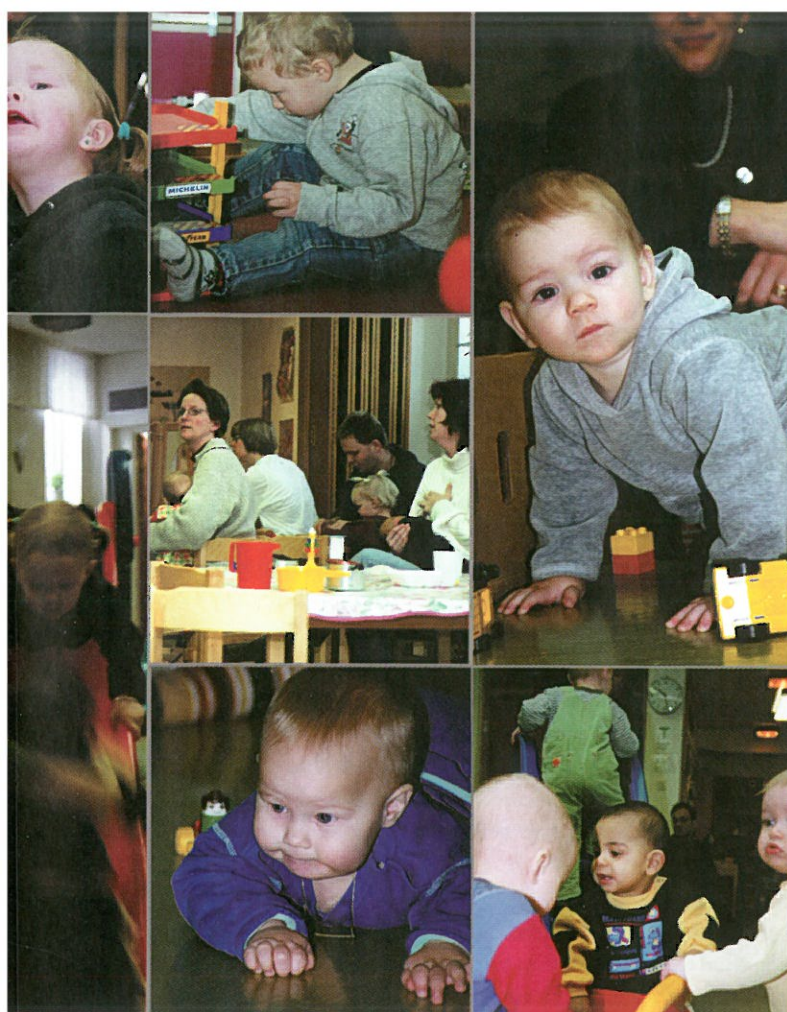
– Det finns faktiskt folk från hela världen här, säger dom och skrattar.

– Ja i alla fall från hela Falköpings pastorat, rättar de sig själva, eftersom en hel del landsbygdsbor åker in för att vara med på "Öppet hus".

Mitt på golvet i en hög av leksaker sitter Helen Sandahl med Isabell ett år och Christoffer som snart är fyra. Christoffer bygger vägar och gör sitt bästa för att fylla hela golvet med landsväg. Men han får hårt motstånd av andra barn som behöver golvet för att åka kana på. Helen Sandahl har flera barn och har tidigare gått till Fredriksbergskyrkan som har öppet på onsdagar.

– Jag har varit med i flera omgångar allteftersom barnen har växt upp för jag tycker att det är så kul och skönt att få träffa andra vuxna. Annars går jag mest ensam hemma hela dagen med barnen.

– Man bygger ett socialt nätverk här och det gör att

Succén återupprepas?

Svenska kyrkans dag i Plantis 1999 blev en succé tack vare glada spelemän och en stor sol. Hur blir det i år?

man börjar umgås även utanför kyrkan, säger hon.

Intill Helen sitter Nahid Akhtar med sin son Nima Soltari som är tio månader gammal.

– Jag går hit två dagar i veckan berättar Nahid, det är så bra för min son och mig att få umgås med andra på detta sätt, vi lyssnar på svenska och talar lite själva, det är jättebra säger hon och kramar sin son i knät.

Inte bara mammor

Mammorna är i majoritet men varje vecka hittar också ett par-tre pappor med sina barn till Mössebergskyrkan. Vid ett lågt barnbord sitter Sacha Krajacic nästan dubbelvikt med sin Daniel på elva månader i knät. Tillsammans lägger de pussel.

Känner man sig inte utanför som pappa i såna här sammanhang?

– Nej då säger han och skrattar... Det är ingen risk.

– Man smälter in bland de övriga för här kretsar allt runt barnen, så det är inga problem.

Samtidigt som han lyfter ner Daniel berättar han att de försöker gå till ”Öppet hus” så ofta de kan. Och skälet är väldigt enkelt:

– Barnen har så roligt här!

UJ

I somras firades Kyrkans dag i Plantis med folk-musikmässa, massor med musik och ett strålande väder. Nu är det dags igen, denna gång på våren, nämligen **21 maj**. Då tågar barn och familjer från torget till Plantis som fylls av barn och ungdomar från Svenska kyrkans alla grupper och verksamheter. Det blir glad Dixieland-musik, körsång och ponnyridning. Rantenexpressen finns på plats och det blir en riktig familjedag. I år firas en annorlunda gudstjänst i Amfiteatern med Mats Löwing. Bland annat har Mats lovat att visa att han är lika stark som Pippi Långstrump. Kommer han att försöka att lyfta en av hästarna som ska finnas i Plantis? Kom och titta **21 maj** så får du se!

Kyrkans nya hemsida

www.svenskakyrkan.se

Är kyrkan för tyst?

KA Hansson från Vartofta

På senare tid har många efterlyst kyrkans röst i samhällsdebatten. Man vill att kyrkan ska ta tydlig ställning i aktuella och även politiska frågor. Ärkebiskopen KG Hammar skriver i en krönika i Kyrkans Tidning att "Vi slipper inte undan den eviga utmaningen – att som kyrka och kristna leva i världen men inte av världen – genom förenklade schabloner". Ärkebiskopen uppmanar kyrkans folk att våga tala om Gud och politik och avslutar sin krönika "Ett värdfolks främsta uppgift enligt en gammal etikettbok från 1940-talet är att förhindra att gästerna samtalar om Gud eller politik. Då blir det nämligen alltid bråk! Min hållning är att Gud och politik är det enda som är värt att samtala om. Att göra det skulle kunna vara ett uttryck för vänskap och förtroende. Ingeting kan vara viktigare i såväl kyrka som samhälle."

Kyrkobladet träffade två personer som utifrån olika perspektiv har synpunkter på detta. Först ut är KA Hansson i Vartofta. KA, som han kallas, har ett förflutet inom Posten och AMS och har varit förtroendevald till olika poster inom kyrkan under många år.

K A, du har tagit upp frågan i Kyrkofullmäktige om att kyrkan ska höras mer i debatten om aktuella samhällsfrågor. Varför?

– Jo, jag tycker att kyrkan är för tyst. Så fort det dyker upp kontroversiella frågor så är det som om man vill hålla sig väl åt alla håll och kyrkan blir tyst. Som skäl för detta kan man få höra argument som att "kyrkan ska inte hålla på med politik", men, allt i samhället är väl politik! Resonemangent håller inte och det är glädjande att både vår egen biskop och ärkebiskopen nu efterlyser att fler inom kyrkan står upp för sin uppfattning och klargör sin kyrkas roll i olika samhällsfrågor. Det var därför som jag ställde frågan i fullmäktige och det inger hopp när nu Svenska kyrkan i Falköping har beslutat sig för att arbeta med frågan.

Vilka frågor är det som kyrkan kan ha synpunkter på?

– Tänk dig att Jesus gick här på jorden. Inte skulle han vara rädd för att ta ställning i olika frågor, han var ju föregångare och tog tydligt ställning för de "små människorna". Och detta redan för 2000 år sedan. Det borde vi i kyrkan klara idag också...

– Som konkret exempel kan man ta skolan. Det är ett område där vi som kyrka borde ha en uppfattning om vad

barnen får i sig – etik och moral - som är så viktigt i vårt samhälle. Men det finns många andra områden, kriminalvården, hur vi tar hand om våra äldre, hela sjukvården.... för att inte tala om invandrarpolitiken där man ibland till och med ger sig på barnen.

– Ett annat viktigt exempel är programutbudet i TV, det behöver debatteras. Våra barn och barnbarn matas dagligen med värderingar som vi inte kan påverka.

Är det inte lätt att kyrkans åsikter i samhällsfrågor kommer att betraktas som "moralkakor"?

– Det är en svår balansgång där ett sunt förnuft måste råda. Men man kan inte tuga bara för att det är svårt. Många saknar idag kyrkans röst och stöd i olika samhällsfrågor och det är nog förenat med större risker, framöver, än att vi skulle uppfattas som några "moralens väktare". Givetvis finns det många enskilda inom kyrkan som står upp för sina åsikter, men vi behöver kyrkans röst som klargör vad som krävs av ett framtida samhälle. I det fallet är likgiltighet och tystnad en större synd än att sticka ut hakan och ta ställning och kanske ha fel och få ändra sig ibland.

– Gudstjänsten är viktig, men i ett samhälle som förändras och där allt färre besöker en kyrkolokal, är det

också viktigt att kyrkans folk agerar som kristna, uttalar sig som kristna och finns med i samhället. Det handlar om trovärdighet. Människor måste få veta vad kyrkan står för!

Det råder ju många åsikter inom kyrkan, och ska så få göra. Hur ska kyrkan kunna tala med en röst och framföra ett gemensamt budskap?

– Vi ska inte syssla med partipolitik i den debatten. Det styrande ska vara hur jag som kristen människa upplever och tolkar olika frågor. Jag tror att det finns en "röd tråd", något gemensamt hos alla inom kyrkan och det är den vi ska försöka hitta och göra tydlig.

Vilka inom kyrkan ska yttra sig?

– Det ska inte överlämnas till biskopar och präster, detta gäller oss alla i kyrkan. Vi har rätten att yttra oss även om vi givetvis inte kan säga att vi talar för hela kyrkan. Det är viktigt att alla deltar för vi finns i olika miljöer och alla har olika kontakter och därför blir allas synpunkter värdefulla. Ytterst handlar det om att jag inte springer och gömmer mig för att jag är kristen, att man står för sina åsikter i det sammanhang där man finns dagligen.

UJ

Borde vi se och höra mer av kyrkan när viktiga samhällsfrågor debatteras t.ex. i media. Vad tycker du?

"Ut med helgdagsrocken och lamnbräkanden - ta till saltet istället"

På Radio Skaraborg finns en känd röst från Falköping. Anna Nyberg jobbar som radiojournalist och i den rollen saknar hon ibland kyrkans folk och synpunkter som motvikt till alla etablerade proffstyckare. Hon uppmanar kyrkan att ta fram saltet!

Är det vanligt att Svenska kyrkan yttrar sig i samhällsfrågor i massmedia?

– Nej, det är mycket ovanligt, såvida kyrkan inte själv är inblandad som i Ecce Homo-debatten, där kyrkan hamnade i en försvarsställning, angripen av andra. Jag gjorde nyligen en sökning i flera stora tidningars arkiv, och hittade inga exempel på att kyrkan tar initiativ i samhällsdebatten. De flesta journalister vänder sig bara till kyrkan när det gäller rent inomkyrkliga frågor.

Skulle du i rollen som journalist tänka dig att fråga efter kyrkans syn på budgeten för Falköpings kommun eller sjukhusfrågan i Falköping?

– Som det är nu räknar jag inte med den möjligheten, men jag önskar att det vore annorlunda. Tänk en rakryggad människa i kyrkans tjänst, anställd eller frivillig, som fräser ifrån inför besparingar och omflyttningar, som vågar stå fri från etablissemanget och se frågorna ur människornas perspektiv. Men de rösterna saknas och debatterna, i kommunen och i Sverige, får lätt slagsida.

Det är alltför många proffs som hörs i debatten, ofta med likartade åsikter, och min bild är att kyrkfolk, såväl anställda som vanliga medlemmar, skulle kunna belysa andra sidor.

Kan Svenska kyrkan uttala sig "som en person" med en åsikt, är det viktigt att kyrkan är enad i svaren på frågorna?

– Nej, det finns ingen anledning att vänta tills ärkebiskopen eller Centralstyrelsen i Uppsala har grunnat färdigt. Vem är förresten intresserad av vad en organisation tycker? Det är människorna i kyrkan som är det viktiga och som får andra att känna samhörighet med kyrkan. Men för att nå dithän krävs också en annan syn på kyrkans medlemmar. Det är för mycket helgdagsrock och söndagskjol och mjuka vita lamm över kyrkfolket i dag. Jag tror att det är dags att sluta med monologerna från predikstolen och istället börja samtala om viktiga frågor, för man kan inte räkna med att människor har åsikter utåt och är redo att delta i samhällsdebatten utifrån sin kristna tro om de inte har provat sina tankar i en mindre krets först.

Anna Nyberg från Falköping

Vilka följder skulle det få för samhällsdebatten?

– Jag tänker direkt på en stor debatt som hölls i Skövde i november i fjol. I panelen satt representanter från media, politiken och kyrkan. Medier och politiker gick hårt åt kyrkan och anklagelserna var många om kyrkans misslyckanden att nå ut. Kyrkfolket, däribland vår biskop Lars-Göran Lönnermark, fick ägna sig åt att försvara sig. Tänk er en ny debatt med samma grupper i panelen, men där det är kyrkan som har initiativet och konfronterar politiker och media om samhällsutvecklingen. Då börjar kyrkan närma sig Jesu ord om att vara jordens salt.

UJ

"Vem är förresten intresserad av vad en organisation tycker? Det är människorna i kyrkan som är det viktiga och som får andra att känna samhörighet med kyrkan."

Vad tycker du?

Är kyrkan för tyst i samhällsdebatten? Eller ska kyrkan uttrycka sig på andra sätt? Skriv ner din mening och skicka till Kyrkobladet, Svenska kyrkan, Box 734, 521 22 Falköping. I kommande Kyrkoblad kan du läsa om vad människorna på Falbygden tycker.

"Prösten"

av Anders Parsmo

Var med i Sveriges största insamling

Du får bössan hemburen till köksbordet!

Från fastlagssöndagen och fram till palmsöndagen (5/3 - 16/4) pågår Lutherhjälpens Fasteaktion – Sveriges största insamlingskampanj för internationellt bistånd. Temat i år är **LIVSKRAFT**.

Det handlar om hoppfullhet och långsiktig utveckling där enskilda individer ställs i centrum. Insamlingen gäller hela Lutherhjälpens biståndsarbete i mer än 60 länder över hela världen, men i år ges särskilt exempel från Rumänien.

En tid för eftertanke – och handling

Fastan är en tid av reflektion och eftertanke. Fastebössan delas ut till alla hushåll tillsammans med detta Kyrkoblad. Låt den stå framme på köksbordet där hemma och fyll den med några kronor varje dag. Lämna den sedan till kyrkan i samband med gudstjänsten på palmsöndag eller till pastorexpeditionen. Du kan komma när du vill, måndag till fredag mellan 10-15. Du kan givetvis också använda Lutherhjälpens postgirokonto som är 90 02 56-9.

Varje krona kan medverka till ny livskraft för en medmänniska.

Tack för att Du stöder Lutherhjälpen!

Det kom ett brev...

”Sommaren -99 i Sverige var helt

fantastisk. Jag vet, – för jag var där!”

Så börjar brevet från Inga-Lisa Fairweather som nu är tillbaka i Sri Lanka. Det är ett stort tack

till alla som gjorde Inga-Lisas besök i Sverige så trevligt och upplevelserikt. Men det innehåller också mycket information om den viktiga verksamheten i ett land som är sönderslitet av krig och härjat av fattigdom. Inga-Lisa kan inte låta bli att jämföra de båda länderna, Sverige och Sri Lanka, och konstatera att det skulle vara bra att ha lite av alla de svenska tillgångarna i

form av mark och vatten på ön Sri Lanka.

Arbetet med fadderbarn, brunnar, hus och latriner fortsätter. Du kan stödja Inga-Lisas sociala arbete genom att sätta in pengar på postgiro 121375-0 (Falköpings kyrkliga samfällighet). Märk talongen ”Sri Lanka”.

Att riva mura

- Våra ögon har öppnats.
- Jag har upplevt glädjen i att lära och att dela med människor från olika kyrkor.
- Det öppna idéutbytet var utomordentligt.

Så står det i några av utvärderingarna efter en kurs på temat ”Den tjänande kyrkan”. Den innehöll många diskussioner och gruppövningar och väggarna fylldes med blädder-blockspapper med anteckningar.

Vanligt i Sverige - men...

Sådant är vi vana vid i Sverige, men eftersom kursen hölls i Rumänien blev den ganska omvälvande för deltagarna. Bara detta att diskutera fritt och att allas synpunkter är välkomna, var en nyhet för de flesta. Lärdomarna gäller bland annat behovet av planering och samarbete.

ngskampanj – LIVSKRAFT

och lära nytt

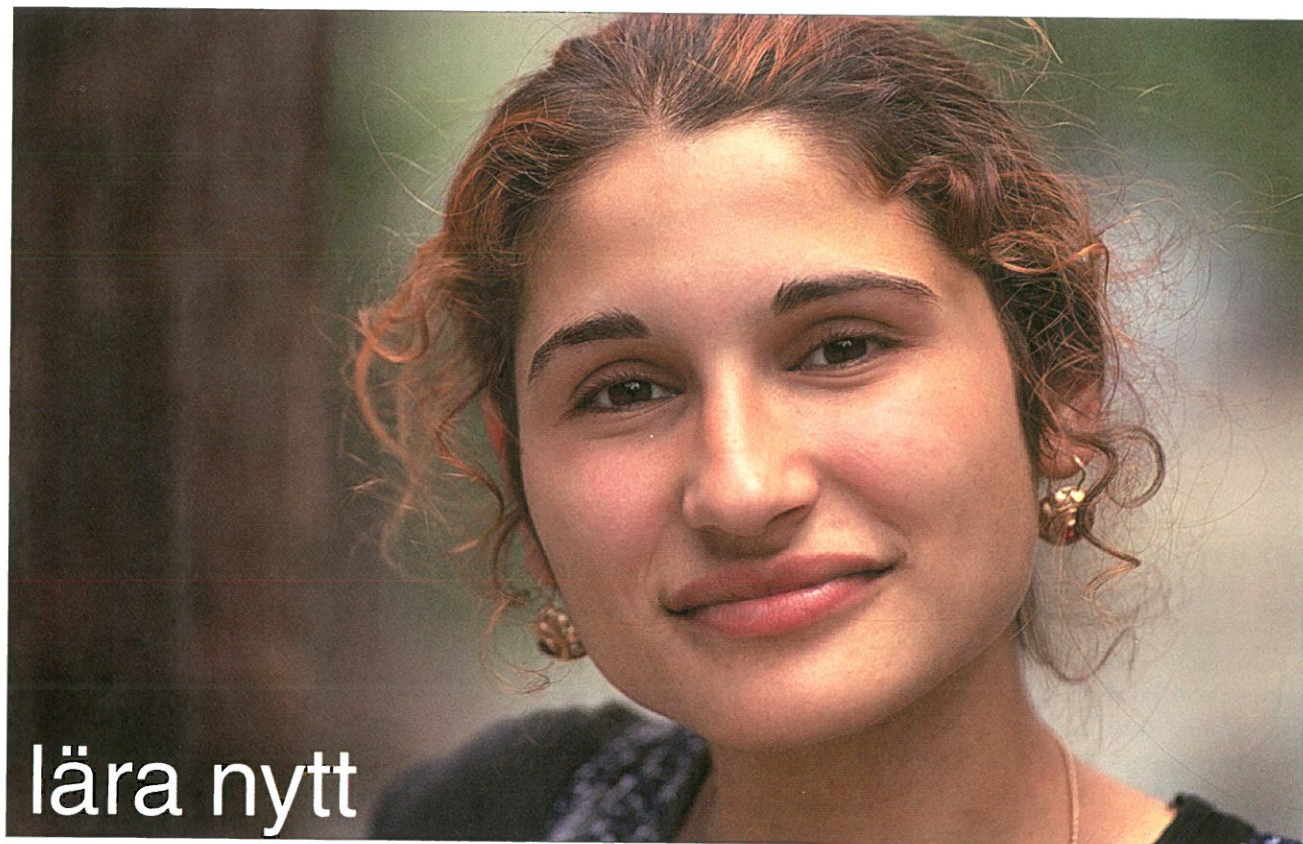

Foto: Lars Rindeskog / IKON

Lutherhjälpen arbetar i mer än 60 länder på jorden. I år lyfter man fram arbetet i Rumänien i Sveriges största insamlingskampanj som kallas LIVSKRAFT. Stöd Lutherhjälpen genom bössan eller på postgiro 90 02 56-9.

– Före 1989 försökte det kommunistiska systemet förstöra de kristna värdena och bygga en ny människa utan Gud, säger den ortodoxe prästen fader Radu som är en av kursledarna. Han fortsätter:

– Det var svårt att leva i ett sådant system. Det gällde att arbeta och inte tänka. Vi fick inte vara kreativa och uttrycka oss, och det lider människor av fortfarande. 1989 bytte vi system, men inte människor. De vågar så lite själva, de frågar hela tiden efter anvisningar.

Hungrig på information

– När jag mötte de här kurserna ändrade jag åsikt. Jag förstod att det är möjligt att tolka idéer, och jag blev hungrig på information, säger

Georgeta Brinzan som är läkare och leder den här kursen tillsammans med fader Radu.

Rivit murar

Det är en viktig strategi att blanda kursdeltagare så mycket som möjligt för att överbrygga etniska spänningar och misstro mellan olika kyrkor som fortfarande är mycket vanliga.

– Vi har rivit murar mellan oss, intygar Ramona Barbu som är medlem i en karismatisk församling. Hon har passat på att prata mycket med de ortodoxa präster som är med på kursen.

– Det var en överraskning för oss att vår tro djupast sett är så lika, konstaterar hon.

Ramona Barbu och övriga kursdeltagare är engagerade i sina kyrkors diakonala arbete. De deltar i kursen för att få inspiration till att utveckla arbetet.

Om inte?

Utvärderingen visar att de återvänder hem fulla av intryck och idéer. ”Jag har lärt så mycket och nu vill jag använda allt jag lärde till godo för min nästa”, skriver en deltagare.

När kursen avslutas lämnar fader Radu det han lite skämtsamt kallar sin ”trosbekännelse” och som tydligt visar på allas ansvar för en förändring:

- Om inte jag - vem?
- Om inte nu - när?
- Om inte här - var?

Sonja Gunnarsson

Diakoni till glädje för alla

– Aktiva damer syr för Karelen

Barnhemsbarn i främmande Karelen och handarbetande svenska kvinnor, alla får glädje av det arbete som pågår på S:t Olofs gård i Falköping.

S:t Olofs gård är ett diakonalt center på flera sätt. Varje vecka sitter ett 10-15 tal aktiva damer och stickar, virkar och syr. Några arbetar hemma och kommer regelbundet med sina alster till S:t Olofs gård samtidigt som de hämtar nya "råvaror" i form av garn eller kläder som ska rättas till.

Skickas till Karelen

– Sedan packas allt i kartonger och skickas till ett barnhem i Ladwa 6 mil utanför den karelska huvudstaden Petrosavodsk, berättar Anne-Marie Andersson som är ansvarig för verksamheten på S:t Olofs gård i Falköping. Hon fortsätter:

– På barnhemmet vistas utvecklingsstörda barn i åldern 3 till 13 år. Barnen befinner sig i en mycket svår situation eftersom de officiellt inte existerar...

Denna hållning från myndigheterna, att förneka att de utvecklingsstörda finns, gör att den hängivna och duktiga personalen på hemmet saknar det mesta och de kan inte räkna med någon hjälp från stat eller kommun.

– De blir hänvisade till gåvor och frivilliga insatser. Vi på S:t Olofs gård fick kontakt med barnhemmet genom hjälporganisationen Hop-pets Stjärna och Ingrid och Per Strid i Skara. Det är också de som hjälper till med transporter till Ryssland.

Anne-Marie Andersson

Flitiga fingrar som syr för Ladwa. Från vänster Ann-Marie Johansson, Maj Dahlberg och Astrid Thuresson

Allt går att använda

Kvinnorna på S:t Olofs gård syr barnkläder, stickar tröjor, syr om gamla lakan till blöjor och babytröjor och iordningställer allt som skänks till gården av människor på Falbygden:

– Allt används och kommer till nytta, säger Anne-Marie med eftertryck samtidigt som hon öppnar dörren till en stor garderob. Den är full med färdigpackade kartonger som inom kort ska skickas till barnhemmet i Ladwa.

– Många är inblandade i verksamheten. En barnmorska i Ryssland gör i ordning färdiga paket som skickas hem tillsammans med nyblivna mammor. På så sätt får de med sig allt som behövs den första tiden hemma, säger Anne-Marie.

Människor vill hjälpa

– Det är svårt att hjälpa, säger Anne-Marie, det ska inte förnekas.

Man måste ha kontakt med trovärdiga organisationer och människor som vet hur man gör för att verkligen hjälpa.

Kyrkan i Falköping vill heller inte dölja att hjälpsändningarna fyller behov på flera sätt. De svenska kvinnorna upplever att de får en meningsfull syssla, att de betyder något. Anne-Marie menar att människor blir berörda av allt de ser på TV och hör om i radio och att de vill göra något konkret med sina händer - de vill hjälpa till.

– Det händer att vi får kontakt med Falköpingsbor som är gamla eller sjuka och de upplever att de ligger samhället till last. För dem är det fantastiskt att få vara med och arbeta, att det är någon som vill ha det som de kan göra med sina händer. De blir betydelsefulla.

För S:t Olofs gård och Svenska kyrkan blir det en social insats i två länder. Barnhemsbarnen där i Karelen och kvinnorna i Falköping upplever att de betyder något bara för att kyrkan upplåter lokaler och stöttar den här verksamheten.

– Det är diakoni i allra högsta grad, säger Anne-Marie Andersson.

Hemkyrkan

När man talar om hemkyrkan, så går nog många människors tankar till den kyrkobyggnad som fanns där man växte upp. För en minskande skara är den byggnaden förknippad med minnen då man regelbundet gick till gudstjänsten såsom generationer förut. Kanske man också hade sin egen bänk och plats där man kunde känna sig hemma.

Man önskar att allt fler kände kyrkan som en hemkyrka. Många saknar idag ett andligt hem. Kyrkobyggnaden står där som en tyst inbjudan inte bara till något utan till Någon som väntar i sitt Ord och vid sitt bord.

Denne Någon, Jesus Kristus, är inte heller bunden till någon byggnad. Han kommer också hem till var och en som ber till honom. Särskilt påtagligt blir det, när prästen kommer med nattvarden hem. Då blir hemmet en kyrka, en hemkyrka. Det är de viktigaste stegen en präst kan gå att få komma hem och fira mässa i hemmet för Dig, som inte längre kan komma till kyrkan.

Dra Dig inte för att ringa efter Hemkyrkan.

Lars Magnusson

Översta bilden. Kyrkoherde Lars Magnusson kommer med "Hemkyrkan".

Hemkyrka hos Vera och Tore Johansson i Leaby.

Leksaker till Ladwa

Barnhemmet i Ladwa har stor behov av leksaker. Kanske har du en del liggande hemma som lika gärna kunde glädja några barn. Då kan du lämna in detta på S:t Olofs gård på måndagar mellan 9 och 18. Under samma tid kan du lämna kläder och andra textilier. Vill du ha mer information så ring Anne-Marie Andersson 0515-776325.

Olinder blev ombud

Länsstyrelsen har utsett kommunjuristen Kristina Olinder, Falköping till ombud för begravningsväsendet. När Svenska kyrkan skildes från staten vid årsskiftet fick kyrkan i uppdrag att sköta om begravningsväsendet. Samtidigt tillsattes ombud som ska bevaka att den avgift alla betalar till kyrkan för kyrkogårdarnas drift och skötsel, används på rätt sätt. Ombuden ska också bevaka att människor som inte tillhör Svenska kyrkan eller har en annan religion eller trosinriktning, behandlas korrekt.

Församlingsskårens program

I Falköping finns det en aktiv Församlingsskår som träffas regelbundet. Måndagen 20 mars kommer kyrkoherde Bengt-Åke Ögren på besök och 3 april berättar Klas-Erik Klasson från Karlsborg om "Påskens förberedelsestid". Mer information får du av ordförande Karin Irvelfors 0515-16129.

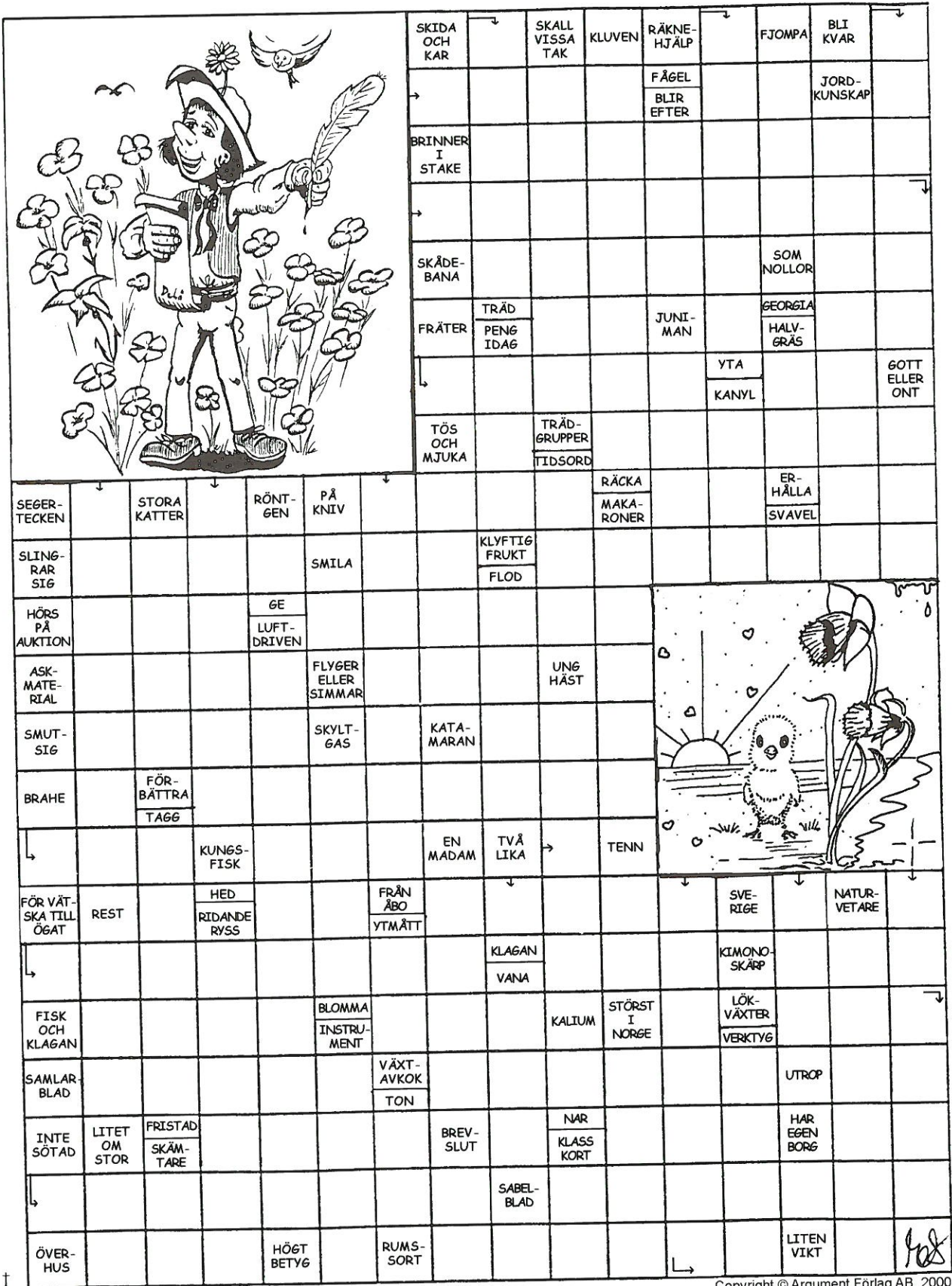
Hembygdsvänner till Falköping

Söndagen 14 maj håller Västergötlands Hembygdsförbund sitt årsmöte i Falköping. De 500 delagaterna från hela landskapet börjar sitt årsmöte med att delta i gudstjänsten Fredriksbergskyrkan för att sedan förflytta sig till Medborgarhuset.

Res till Baltikum i sommar

S:t Olofs kyrkokör reser under tiden 31 maj - 5 juni till Sigulda i Lettland och Nuckö i Estland. Det finns några platser kvar i bussen. Är du intresserad så kontakta Tore Svensson 0515-776322.

Gruppförsändelse till hushåll

							SKIDA OCH KAR			SKALL VISSA TAK	KLUVEN		RÄKNE-HJÄLP		FJOMPA	BLI KVAR
													FÄGEL BLIR EFTER			JORD-KUNSKAP
							BRINNER I STAKE									
							SKÅDE-BANA								SOM NOLLOR	
							FRÄTER	TRÄD PENS IDAG				JUNI-MAN			GEORGIA HALV-GRÄS	
														YTA KANYL		GOTT ELLER ONT
							TÖS OCH MJUKA		TRÄD-GRUPPER TIDSORD							
SEGER-TECKEN		STORA KATTER		RÖNT-GEN		PÅ KNIV						RÄCKA MAKARONER			ER-HÄLLA SVAVEL	
SLING-RAR SIG						SMILA				KLYFTIG FRUKT FLOD						
HÖRS PÅ AUKTION				GE LUFT-DRIVEN												
ASK-MATE-RIAL						FLYGER ELLER SIMMAR				UNG HÄST						
SMUT-SIG						SKYLT-GAS		KATA-MARAN								
BRAHE		FÖR-BÄTTRA TAGG														
						KUNGS-FISK			EN MADAM	TVÅ LIKA		TENN				
FÖR VÄT-SKA TILL ÖGAT	REST			HED RIDANDE RYSS			FRÅN ÅBO YTMÄTT							SVE-RIGE		NATUR-VETARE
										KLAGAN VANA				KIMONO-SKÄRP		
FISK OCH KLAGAN						BLOMMA INSTRUMENT					KALIUM	STÖRST I NORGE		LÖK-VÄXTER VERKTYG		
SAMLAR-BLAD							VÄXT-AVKOK TON									UTROP
INTE SÖTAD	LITET OM STOR	FRISTAD SKÅM-TARE						BREV-SLUT			NÄR KLASS KORT					HAR EGEN BORG
										SABEL-BLAD						
ÖVER-HUS						HÖGT BETYG		RUMS-SORT								LITEN VIKT

Copyright © Argument Förlag AB, 2000

Lösningen på korsordet skickas tillsammans med namn och adress till Märta Öberg, Pastorsexpeditionen, Box 734, 521 22 Falköping senast 15 april 2000. Vinsten delas ut till de tre först öppnade rätta svaren. Vinnare i korsordet i Kyrkbladet nr 4 1999: Knut Andersson, Järnvägsgatan 10, Falköping • Gunnar Sandh, Leabygatan 14, Falköping • Kerstin Nilsson, Wetterlingsgatan 15C, Falköping. Gratulerar!